

В ИМЕТО НА НАРОДА

Административен съд - ***, касационен състав, в открито съдебно заседание на двадесет и четвърти март през две хиляди и петнадесета година в състав:

Председател: Стефан Станчев
Членове: Слава Георгиева
Ивайло Иванов

при секретаря М. и с участието на представител на Окръжна прокуратура – *** - прокурор Антова, като разгледа докладваното от съдия Станчев КНАХД № 125 по описа на съда за 2015 г., за да се произнесе, взе предвид следното:

С решение № 962, постановено по нахд № 1559/2014 г., Районен съд - *** е потвърдил Наказателно постановление № К-0027986/14 г. на гл. директор на Гл. дирекция „****“ при Комисията за защита на потребителите, с което на „****“ ЕАД, София, е наложена "имуществена санкция" в размер на 1000 лева за нарушение на чл. 113, ал. 2 от ЗЗП и на основание чл. 222а от Закона. Срещу решението на ПРС е подадена касационна жалба от наказаното лице с оплакване, че решението на РС е незаконосъобразно. Иска се отмяната му и постановяване на друго, с което да се отмени НП, тъй като от страна на касатора няма извършено нарушение, за което да се носи административно наказателна отговорност.

В писмен отговор по касационната жалба, ответникът, КЗП, чрез юрисконсулт *** взема становище, че решението на РС е правилно и следва да се остави в сила.

Прокурор от окр. прокуратура предлага да се остави в сила решението на РС.

Съдът, като обсъди доводите на страните и доказателствата по делото прие следното.

Касационната жалба е процесуално допустима и неоснователна.

Решението на РС е постановено след задълбочен анализ на ангажираните от страните доказателства, тези в хода на въззивното производство и тези в производството пред АНО.

За да потвърди наказателното постановление, съдът е посочил, че не са допуснати процесуални нарушения при издаването му. Установил е, че дружеството е осъществило състава на нарушението по чл. 113, ал.2 от ЗЗП, както и че наказанието е законосъобразно определено.

Касационната инстанция намира за правилни и законосъобразни изводите на районния съд, както от фактическа, така и от правна страна. Фактите по делото са възведени въз основа на надлежно събрани по реда на НПК писмени и гласни доказателства, които правилно са преценени от решаващия съд. Не са налице твърдените от касатора нарушения при събиране и преценка на доказателствата по делото, още по-малко при тълкуването и прилагането на законовите норми.

Правилно районният съд е приел, че при съставянето на АУАН и при издаването на процесното НП не са допуснати съществени процесуални нарушения, в каквата насока настоящият касатор отправя оплаквания.

Настоящата инстанция споделя изводите на районния съд, че при съставяне на АУАН изцяло са спазени изискванията на чл. 42 от ЗАНН.

Освен това, както правилно е посочил съдът, направено е правилно и точно описание на нарушението, датата, мястото и обстоятелствата, при които е извършено.

Според настоящия състав на съда, а както и районният съд е приел, предвид всички доказателства по делото, следва да се приеме, че нарушението е безспорно извършено.

Съгласно разпоредбата на чл. 113, ал.1 от ЗЗП, когато потребителската стока не съответства на договора за продажба, продавачът е длъжен да я приведе в съответствие с договора за продажба, като съгласно ал.2 привеждането на потребителската стока в съответствие с договора за продажба трябва да се извърши в рамките на един месец, считано от предявяването на рекламацията от потребителя.

По делото е безспорно установено от събраните писмени и гласни доказателства, че подадената от потребителя рекламация на 06 юни 2014 г. е била приета от „***“ ЕАД - търговец, по см. чл. 125, ал. 1 от ЗЗП и от последния са извършени действия по отстраняване на повреда на закупена от потребителя стока, отчетени са и две предходни рекламации, които не са в пряка връзка с установеното нарушение, отнасящо се до рекламацията от 6-ти юни 2014 г. Не е подписан „акт за удовлетворяване на рекламация“, тъй като такъв не е представен на потребителя, като в тази връзка са правилни изводите на РС, че от правна страна рекламационното производство не е приключило. С оглед горното, обосновано съдът е приел, че в случая, на 06.06.2014 г. потребителят е предявил рекламация на стоката, с конкретни оплаквания. След изтичане на 1-месечния срок, продуктът е приет за ремонт, с описан същия дефект – разместване на букви, което е установено на място от служители на КЗП, т.е. дефектът не е отстранен в рамките на предвидения от закона срок. Следователно привеждането на стоката в съответствие с договора за продажба не е станало в рамките на този един месец, както правилно е посочил съда. От горното може да се направи извод, че касаторът не е изпълнил задължението си по чл. 113, ал.2 от ЗЗП, доколкото е следвало да приведе в едномесечен срок от предявяване на рекламацията стоката в съответствие с договора за покупко-продажба, което в случая безспорно не е било направено. С оглед на това правилно му е била наложена санкция на основание чл. 222а от ЗЗП, съгласно която разпоредба за нарушение на чл. 113 на виновните лица се налага глоба, а на едноличните търговци и юридическите лица - имуществена санкция, в размер от 500 до 3000 лв.

В касационната жалба се твърди, че не могло да се установи какъв точно е дефекта на стоката, което не е предмет на санкцията, която следва да понесе касатора. Възможностите за поява на дефект са технически, а не правен въпрос, който не може да се обсъжда в касационното производство.

Настоящата инстанция намира за неоснователни тези съображения. В случая, пред касационен състав е направен опит за заобикаляне на разпоредбата на чл. 113, ал.2 от ЗЗП, с въвеждане на оплаквания за необоснованост и за отклоняване на правния спор към технически.

В случая касаторът е следвало да приведе в едномесечен срок от предявяване на рекламацията стоката в съответствие с договора за покупко-продажба, което задължение същият не е изпълнил, а безспорно, както е приел и районният съд, потребителят има право да иска стоката да бъде приведена в срок в съответствие с договора за продажба – без условия коментирания дефект съществен ли е за основните функции или не.

Санкцията в случая е наложена в предвиден в закона размер, малко над минимално определения, което е благоприятния за нарушителя вариант.

Поради гореизложените мотиви, касационната инстанция не приема за основателни доводите за допуснати при постановяване на проверяваното решение нарушения, съставляващи основание за отмяна. Обжалваният съдебен акт като валиден, допустим, съобразен с материалния закон и постановен при липса на допуснати нарушения на съдопроизводствените правила, следва да бъде оставен в сила.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2 предл. I - во от АПК, вр. чл. 63, ал. 1 изр. II - ро от ЗАНН, съдът

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 962, постановено по нахд № 1559/2014 г. по описа на Районен съд ***.

Решението не подлежи на обжалване.

Председател:

Членове: 1.

2.